

# ВЕЛИКА СРБИЈА



НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ  
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СРЕМСКА МИТРОВИЦА, СЕПТЕМБАР 2007.ГОДИНЕ  
ГОДИНА XVII, БРОЈ 2863

## ИСТИНА И ПРАВДА ПЛАВЕ СУ БОЈЕ

Кажу да истина и правда **немају боју,**  
Ја верујем да имају једну: **моју и твоју.**  
Ако нечија није, сутра ће **већ да буде,**  
Одбаци друге боје које **ти се нуде,**  
Ја верујем да истина и правда, **плаве су боје,**  
Испуниће срца свих и моје **и твоје.**  
Пробуди се човече, изабери **прави пут,**  
Буди нам плав, а не црвен или **жут.**  
Пружи нам руке и сан постаће **јава,**  
Радикално поплави, и Србија ће сва **бити плава.**

**ШЕШЕЉ**  
**СРПСКИ ЈУНАК!**



Ово је остало од ЈП "Матроз"



Потрошили су паре из буџета нека народ незапослен шета

## ЛОКАЛНА САМОУПРАВА У ФУНКЦИЈИ УНИШТАВАЊА МИТРОВАЧКЕ ПРИВРЕДЕ

После октобарских промена, доласком такозване демократске власти у општини Сремска Митровица, десиле су се катастрофалне последице, како на економском, социјалном, привредном, тако и у сваком другом погледу за грађане општине Сремска Митровица. Неспособност локалне самоуправе, која је нестручно водила општину, (са неспособним и потпуно нестручним кадровима на челним функцијама), довела је до енормног повећања незапослености. Закон о приватизацији, који је досовска власт усвојила довео је до тога да се велики број сремско-митровачких предузећа нашао на мети новопечених тајкуна, који су уз помоћ локалне самоуправе општине Сремска Митровица, као њихових партијских колега, омогућили куповину истих у бесцење, и по нереалним тржишним вредностима. Самим тим, новопечени власници одмах су посегли за познатим оружјем – отпуштање радника, што као технолошког вишка, и то без права на отпремнину.

Кад се на челу локалне самоуправе општине Сремска Митровица нађу људи профила фотографа, конобара и људи који немају ни дана радног искуства, онда уопште није чудо што је митровачка привреда доживела праву привредну катастрофу. Уништена је комплетна привредна, економска и пољопривредна инфраструктура, тако да од оног индустријског града није остало ништа. Примери „Матроза“, Дрвног комбината, Шећеране, „МИВ“-а, Млекаре, „Ремонта“, Хидроградње, Бродоградилшта, Пролетера, ДП Мачве и других довела је до тога да се на Тржишту рада нашло близу 15.000 радника из тих предузећа, тако да митровачка општина, по броју незапослених спада у сам врх у Републици Србији. Ето то су резултати локалне самоуправе, која је по свим критеријумима тржишне економије показала незнање, нестручност и неспособност, и зато сматрамо да ова власт мора под хитно да нестане са политичке сцене општине Сремска Митровица.

Сведоци смо да је на митровачким улицама све већи број

просјака, људи који храну траже по контејнерима и болесних, који у свом незнању не знају шта да чине. Насупрот њима су локални моћници, који су свој положај искористили за личне интересе, и куповали станове у Новом Саду и Београду, направили велелепне куће, а пре тога били су нико и ништа. Масовним запошљавањем својих сестара, браће, блиских рођака и партијских истомишљеника створили су од Општине Сремске Митровице приватно – породично предузеће. Није онда ни чудо што су многобројни панони и фасаде у нашем граду „украшени“ именом једног од најалавијих митровачких досоваца, чије се име и презиме, као и стил политичког рада крију у скраћеници „П.Д.В“...

Покушај да одређеним инфраструктурним улагањима око центра града, обнављањем појединих саобраћајница, шљунчењем сеоских путева, замажу очи грађанима општине Сремска Митровица је пука превара и нерационално економско трошење пореских средстава. Покушај локалних челника да доведу стране инвеститоре за ових 7 година свео се на тотални крах, јер не само да нису знали и умели да искористе изузетно погодан геостратешки положај Сремске Митровице, него су показали и незнање локалне самоуправе.

Ако изуземо да су у општинама где је СРС на власти – Рума, Стара Пазова, Шид, стране инвестиције и запосленост на далеко већем нивоу него у општини Сремска Митровица, то је доказ да СРС има знање и кадрове, као и визију како се ухватити у коштац са проблемима наше општине. СРС је једина позитивна снага која може уз помоћ свог многобројног чланства да допринесе позитивним променама и омогући процес препорода митровачке привреде.

## КАКО СУ НАС ДОСОВЦИ ВОЛЕЛИ

Цело подручје општине Сремска Митровица већ дуг низ година живи као да је обавијено маглом туге и безизлаза, а нарочито у поседњих седам година откако су „ослободиоци“ на власти.

Некада моћна митровачка привреда, озбиљно рањена у периоду санкција и рата, сада је „милосрдном“ руком досовске приватизације и надрикономских мера доведена у ропац, из којег тешко да се може извући. Изостанак привредних делатности неминовно одређује и начин живота „досовском срећом“ погођених грађана.

Е, у таквој ситуацији једно велико предузеће које још увек како – тако ради, и има потребу за радном снагом, некадашњи гигант Митросрем, чини додатни напор да загорча већ ионако довољно горак утисак, Мартинчанима посебно. Наиме, мучно је гледати како селом у групама тумарају неки чудни људи, (а које је упослила садашња митросремова руководећа екипа), који се при том споразумевају међусобно на неком неразумљивим језиком, и који гледају очима на све стране.

Али није необичан изглед и понашање оно што озлојеђује домаће становништво. У питању је крађа радних места, мада је кривица тих „гостију из Бујановца и околине незнатна, у ствари и не постоји. Кривац је фирма Митросрем, односно појединци у њој који из нама непознатих разлога доводе групе Албанаца са јужног обода Србије, ради извођења сезонских радова у пољопривреди.

Ови се људи смештају по економијама, дакле обезбеђује им се смештај, храна, (по верским потребама – јер су муслиманске вероисповести), посебни услови за хигијену (одвојене санитарие – због специфичних потреба) и наравно одговарајућа дневница.

Оно што наше мештане иритира јесте слика која треба да каже како наши људи неће да раде па ето „јадни“ руководиоци пољопривредних добара морају да доводе и људе са стране и да им угађају како би их приволели на рад

Овај пример је, заправо, школски пример појма демагогија. Па, наши људи нису ни били у прилици да се изјасне да ли би, или не би радили. А радили би. У граду, општини са тако разореном привредном структуром какву има нажалост наш град, свако радно место

вреди као кап росе у пустињи. Али, неки интереси (свакако лични), спречавају развој здраве патриотске, и пре свега економске логике.

Јер, радити од седам до пет за осам стотина динара (осамдесет динара на сат), и још у том времену имати паузу за доручак (ручак) што ефективан рад још смањује, није нимало неатрактивно нашим људима, првенствено младим, што наша кратка анкета и потврђује. Поготово ако се зна да ни зарада антлогора – зидарског помоћника није већа иако је посао који се у грађевинарству обавља далеко тежи, а такође се ради на отвореном.

Наш човек би радио под истим условима врло радо. Значи за осам стотина динара и један оброк, док доведеним радницима мора да се обезбеди три obroка за исти дан. Осим тога викендом, празником и кад пада киша радници мештани остали би код куће и фирма нема према њима никакве обавезе, док доведеним радницима и за те дане мора бити обезбеђен смештај и исхрана.

После ових најкраће могуће изречених навода и упоређења, остаје нам само да се запитамо како и зашто то већ годинама функционише? Да ли је разлог овог евидентно скупљег и за локалну заједницу друштвено штетнијег аранжмана то што се исплата овим лицима врши готовински на благајнама фирме? У прилог могућностима малверзација иде и то што су ти људи углавном необразовани, а географска удаљеност смањује могућност да нежељене приче процуре тамо где не треба. Ми нажалост можемо само користити логичко мишљење, а органи који треба да контролишу законитост не чине ништа. Да ли својевољно, или према инструкцијама власти – не знамо. Можемо само нагађати. Можда власт некеме на овај начин плаћа лојалност?!

**ЈА САМ ДАО -ЛА КРВ, А ТИ?**

Позната нам је чињеница да је у Србији сваких 100 секунди потребан давалац крви за децу и одрасле којима је она неопходна да преживе.

Потребе за крвљу здравственог центра Ср. Митровица исказане на годишњем нивоу су око 7000 јединица, (а у просеку се годишње прикупи од 3.500 – 4.000 јединица), или за недељне потребе је неопходно 100 – 135 јединица, а прикупи се 70 – 80 јединица крви), што значи да се не обезбеђује ни половина од потребних количина, ове најдрагоценије течности за спас и лечење наших суграђана.

Ови подаци Центра за трансфузију крви нам говоре да су акције овог Центра, као и осталих хуманитарних организација и институција недовољно за стварање залиха ове драгоцене течности. Ако знамо да добровољан давалац крви може бити свака здрава особа између 18 и 65 година старости питамо се шта би

требало урадити да добровољних давалаца крви буде више. На овом плану у нашој општини се ништа организовано и систематично не чини и не предузима.

За разлику од актуелне локалне власти, као и политичке клике која већ седам година терорише нау општину ми Српски Радикали имамо широко развијену свест о овом хуманом чину и увек смо спремни, без обзира на место и време да притекнемо у помоћ свакоме коме је помоћ потребна, спремни да дамо један део себе, а за узврат не тражећи ништа. О томе најбоље и најверљивије сведоче следећи подаци о нашим хуманитарним акцијама

1. ВМА 29.08.1992. – крв за Републику Српску,
2. 05.02.1993. – Бијељина,
3. 17.03.1994. – Бијељина,
4. 06.07.1994. – Бања Лука,
5. 26.10.1994. – Брчко,
6. 31.01.1995. – Зворник,
7. 05.08.1995. – Брчко, итд.

Горе наведени подаци говоре да су Српски Радикали из Сремске Митровице у великом броју одлазили на ратишта у Српске земље дајући драгоцену течност српским јунацима, (чак из вене у вену, чак и на самим линијама фронта), спасавајући им животе.

У задњих 3 – 4 године спроведене су 4 акције добровољног давања крви и то 3 у сарадњи Општинског одбора СРС у Ср. Митровици и месног одбора „Слободан Бајић – Паја“ и једна у сарадњи Општинског одбора СРС у Сремској Митровици и месног одбора Лаћарак. Последња акција добровољног давања крви је одржана 31.07.2007. године у МЗ „Слободан Бајић – Паја“. По процени Завода за трансфузију крви ова акција је оцењена као једна од најуспешнијих спроведених у Сремскомитровачкој општини. На акцији је било пријављено 50 давалаца а крв је дало њих 41. Том приликом је организован свечани ручак и културно-уметнички програм за све учеснике и госте.

Средства регионалног и локалног информисања су била обавештена о овој хуманој акцији, али нису нашли за сходно да је пропрате путем медија. Ово је још један доказ потпуне узурпације народне воље од стране садашње „досманлијске“ локалне власти у Сремској Митровици, као и потпуне слуганске и полтронске позиције локалних и регионалних средстава информисања. Без обзира на то акција је имала велики одјек међу грађанима од којих су пристигле многе похвале.

Овом приликом се захваљујемо: Центру за трансфузију крви и Општинској организацији Црвеног крста, са надом да ће се наша сарадња и у будуће одржавати на овако високом нивоу.



**ПОЉОПРИВРЕДО И ДОС- У СИ ТЕШКА**

Сви знамо да је пољопривреда једна од најзаступљенијих делатности са којима се становници Општине Ср. Митровица баве и од које очекују нормално да живе.

Можда би то и било тако да владајућа гарнитура неспособних људи који владају Србијом мисле да се за запарложени и нагомилани проблеми у пољопривреди решавају тако што се Тадић, Коштуница Веља Илић, Млађан Динкић сликају и позирају по шталама и оборима широм Србије у предизборним кампањама нудећи лажна и празна обећања ојађеним и осиромашеним сељацима.

Но, избори били и прошли, обећања као обећања остала као мртво слово на папиру, пољопривреда и даље пропада, како друштвени тако и индивидуални сектор. Сељаци једва пролетос посејали њиве а министри и Влада изјавили како је ова сетва била једна од најскупљих, као да то наши произвођачи не знају и нису то осетили на својој грбачи.

Ратарска производња је претрпела огромне губитке због суше која је задесила наше подручје а о томе ни једне једине речи од митровачких локалних моћника јер они воде бригу о попљочавању и осветљавању митровачког парка и шеталишта, кружним раскрсницама, прекопавању улица а сељаци нека муче своју муку како ће дочекати следеће пољопривредне радове јер су им цепови одавно празни, механизација дотрајала а и за гориво се једва нађе пара.

Сточари и сточарска производња су потпуно препуштени разним накупцима, прекупцима, шверперима и тајкунима који од њих узимају стоку по ценама које не могу да покрију ни саму производњу тако да бавећи се узгојем стокe моле Бога да буду у што мањем губитку. Није ни чудно што је дошло до пада сточарске производње, то никог од власти не забрињава јер кад год сељаци своје производе треба да продају по пристојним ценама, увознички лоби увезе месо и прерађевине од меса много лошијег

## СКУПШТИНСКЕ ОДЛУКЕ БЕЗ ВЕЋИНЕ

квалитета од нашег не водећи рачуна о здрављу својих грађана већ само о процентима и провизијама које ће на тај начин остварити.

Прерађивачке индустрије, попут некадашњег гиганта „Митроса“, у нашој Општини нема, нема адекватних цена и нема паритета који су некада били и одређивали однос цена као што су цена живе стоке и цена прерађевина од меса тако да су произвођачи и крајњи потрошачи меса, једни због ниске откупне цене а ови други због веома високих цена месних прерађевина, занемарени и без куповне моћи препуштени сами себи и својим мукама како саставити крај са крајем, док накупци и шверцери управљају овом граном пољопривредне производње.

Но, ево ближе се и локални избори и вероватно ће се самозване демократе сетити села, сељака, њива, сетве, жетве и кренути по ко зна који пут да лажу и обећавају бољи и бржи развој пољопривреде као једне од носилаца нашег друштва, а можда ће и неко од њих (Лемајић, Продановић, Радосављевић, Мишчевић) попут својих страначких лидера завирити и ући у по коју шталу, обор и тор и тако по ко зна још који пут пробати да слаже сељаке и проба за себе уграбити који поен и који глас а после, сељаки мучите сами своју муку.

Ми српски радикали, надамо се да је сељацима доста лажних обећања, доста батинања од стране полиције због тога што траже пристојне откупне цене својих произвођача да им је доста приче о досовском бољем сутра и о улагању у село и развој села и да ће на наредним изборима расчистити и прекинути набеђене демократе да и даље пљачкају и уништавају наша села и сеоско становништво као што су то радили у досадашњем периоду.

### **КОАЛИЦИЈА НА ВЛАСТИ ДОНОСИ ОДЛУКЕ БЕЗ ПОТРЕБНЕ ВЕЋИНЕ**

Локални парламент од самог конституисања до данашњег дана личи на све друго осим на место где одборници и политичке странке треба да се надмећу за доношење што бољих одлука које су у интересу грађана Општине Сремска Митровица.

Одборничка група Српске радикалне странке константно из седнице

у седницу захтева директне телевизијске преносе седница Скупштине Општине али одборници ДС и ДСС упорно одбијају тај предлог, иако за то немају оправданих разлога. Једно је сигурно да ТВ преноса нема, а да их има грађани Сремске Митровице би видели и оно што се дешавало на последњој седници Скупштине општине одржаној 22. августа 2007. године где је председник Скупштине општине А.Продановић донео одлуку ( баш А.Продановић јер Скупштина то није прихватила) о Условима и начину снабдевања топлотном енергијом а да већина одборника није гласала ЗА. Од присутних 51 одборника Скупштине општине ЗА одлуку је гласало 25 и то је само председнику Скупштине општине А.Продановићу било довољно да се одлука донесе. Значи да су у том тренутку као и много пута до тада пали у воду сви демократски принципи и начела која важе у демократским земљама. Повређен је Пословник о раду Скупштине, Статут Општине, Закон о локалној самоуправи, али то А.Продановића небрине, он је своју бахатост показао још једном на тој седници приликом доношења Одлуке о расписивању избора за Савет МЗ Засавица II ,где је за говорницом признао да је сакрио материјал (потписи мештана Засавице II) који је достављен у Општину и није желео да га подели одборницима. Поставља се питање дали тај материјал уопште и постоји или је то још једна у низу малверзација у Скупштини председника Скупштине А. Продановића.

Одборничка група Српске радикалне странке ће због кршења свих правних норми и начела на наредној седници Скупштине општине тражити смену председника Скупштине општине А. Продановића.

### **СПОРТ КАО ВИД НАЈБОЉЕ БРИГЕ О ДЕЦИ И МЛАДИМА**

До сада о развоју и напретку спорта у општини није учињено ништа, или готово ништа, осим неколико поправки и адаптација спортских терена. Клубови, деца и омладина су препуштени сами себи па се сналазе како знају и умеју у зависности од способности тренера и родитеља.

Почевши од републичког закона па до локалних прописа нису створени услови за стабилан развој спорта и његов напредак. Ако узмемо у обзир да нам школска омладина и деца у око 30% случајева немају правилан раст и развој организма, (а то су званични подаци из школског диспанзера), онда је сувишан сваки коментар о бризи локалне власти за децу и омладину, а ако при томе додамо број младих који све више уживају алкохол и дроге, док је полиција или барем део МУП-а који се бави проблематиком потпуно беспомоћан.

Увек је наша општина била на црним листама протока, а и коришћења дрога и алкохола, док у општинском СУП-у немамо довољно стручних и обучених људи да ово спрече или барем ставе под пуну контролу. Ово локална власт у свом лудилу бриге за личним богаћењем не види и не прихвата одговорност за будућност генерација младих које живе док они владају. Ако томе додамо да њихови директори школа узимају превелике ренте за коришћење школских спортских терена, ( као да је то њихово приватно власништво, а не народна својина намењена деци и младима за њихов развој и напредак у животу ), онда је јасно да је будућност младих у нашој општини црна и сурова.



Оснивач и издавач: **Проф. др Војислав Шешељ**; Главни и одговорни уредник: **Елена Божић Талијан**; Заменик главног и одговорног уредника: **Марина Томан**; Помоћник главног и одговорног уредника: **Момир Марковић**; Редакција издања: **Општински одбор Сремска Митровица**; Уредник издања за Сремску Митровицу: **Душко Николић**; Редакција ОО Сремска Митровица прима пошту на адресу: **Општински одбор СРС, Паробродска 33, Сремска Митровица**, контакт телефон: **022 623 319**; **Рукописи се не враћају**, Новине **ВЕЛИКА СРБИЈА** уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104 од 5. јуна 1991. године; Тираж: **10 000** примерака; Штампа: „**Professional GW**“, Булевар Константина Великог 17ц, Сремска Митровица